

В августе 2012 года небазовый индекс потребительских цен снизился на 3,9 %, благодаря высокому предложению продовольственных товаров на рынке. Тогда как в августе 2013 года небазовый индекс потребительских цен уменьшился на 1,2 %. В августе 2012 года небазовый индекс потребительских цен снизился на больший процент, чем в августе 2013 года (на 2,7 % больше за август 2012 года по сравнению с августом 2013 года).

За август 2012 года стоимость сырых продуктов снизилась на 0,9 %. Причиной этого является удешевление овощей на 7,9 % и фруктов на 6,7 %. За август 2013 года снизилась цена на сырые продукты на 2,6 %. Это связано с сезонным фактором. Произошло снижение цен на фрукты (на 11,5 %) и на овощи (на 15,4 %). Причиной снижения цен на овощи и фрукты является то, что в 2013 году был собран высокий урожай. В общем, продукты питания подешевели на 1,6 %. Цены на сырые продукты снизились больше за август 2013 года, чем за август 2012 года (на 1,7 % соответственно).

Цены, которые регулируются административно, в августе 2012 года повысились на 0,1 %.

В августе 2013 года цены, которые регулируются административно, повысились на 0,4 %. Причиной этого стало повышение цен на алкогольные напитки (на 0,1 %). Также подорожали транспортные услуги на 0,5 %. Причиной подорожания транспортных услуг является рост цен на местные пассажирские перевозки железнодорожным транспортом (на 3,8 %). В общем цены, которые регулируются административно, больше повысились в августе 2013, чем в августе 2012 года (на 0,3 % соответственно).

В августе 2012 года, цены на жилищно-коммунальные услуги выросли на 0,1 %. Причиной этого стал рост цен на каменный уголь (на 0,5 %) и на канализацию (на 0,1 %). В августе 2013 года цены на жилищно-коммунальные услуги также выросли на 0,1 %. Причиной этого стал рост цен за квартирную плату (на 0,2 %).

В августе 2012 года, как и в августе 2013 года, произошел рост цен на топливо. В августе 2012 года рост цен составил 0,1 %. В августе 2013 года рост цен составил также 0,1 %. Причиной этого, как в 2012 году, так и в 2013 году является подорожание нефти на мировых рынках [3].

Подводя итог за август 2012 и август 2013 годов, можно сказать, что инфляция издержек за август 2012 года была меньшей, чем в августе 2013 года. Потому что небазовый индекс потребительских цен снизился на больший процент в августе 2012 года, чем в августе 2013 года. Однако следует заметить, что в таком аспекте, как снижение цен на сырые продукты, август 2013 года опередил август 2012 года. Цены, которые регулируются административно, повысились на большую долю процента в августе 2013 в отличие от августа 2012 года. Цены на жилищно-коммунальные услуги и на топливо выросли в одинаковом процентном соотношении за август 2012 и 2013 годов.

Инфляция издержек за июнь, июль, август 2012 года была меньшей по сравнению с инфляцией издержек за июнь, июль, август 2013 года. На меньший рост инфляции издержек за летний сезон 2012 года повлияло большее снижение цен на определенные товары и услуги, чем за летний сезон 2013 года. В некоторых аспектах за летний сезон 2013 года произошло повышение цен, тогда как за летний сезон 2013 года этих повышений не произошло, а произошло снижение цен. Происходит больший рост инфляции издержек в 2013 году по сравнению с 2012 годом. Это негативный аспект, который необходимо исправлять. Нужно уделить достаточное внимание влиянию инфляции издержек. Чтобы исправить данное положение в стране, необходимо проводить определенные методы для борьбы с инфляцией издержек.

Научн. рук. Клименко Е. Н.

Литература: 1. Экономический словарь 2013. Определение термина инфляция издержек [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.abc.informbureau.com/html/eioessoess_ecaadaeae.html. 2. Общая теория денег и кредита [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.bibliotekar.ru/biznes-21/index.html>. 3. Национальный банк Украины 2013 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.bank.gov.ua/control/publish/category>.

Захарова А. В.

УДК 658.91(477)

Студент 2 курсу
факультету економіки і права ХНЕУ ім. С. Кузнеця

РОЗВИТОК ЛІЗИНГУ В УКРАЇНІ

Анотація. Розглянуто розвиток лізингу в Україні, стан лізингового бізнесу на сьогоднішній день і перспективи розвитку в майбутньому. Визначено переваги лізингу у підприємницькій діяльності для малого та середнього бізнесу.

Анотация. Рассмотрено развитие лизинга в Украине, состояние лизингового бизнеса на сегодняшний день и перспективы развития в будущем. Определены преимущества лизинга в предпринимательской деятельности для малого и среднего бизнеса.

© Захарова А. В., 2014

Annotation. The article discusses the development of leasing in Ukraine, the state of the leasing business today and prospects for future development. The advantages of leasing business for small and medium businesses were considered.

Ключові слова: лізинг, лізинговий бізнес, банк, підприємство.

На сьогоднішній день лізинговий бізнес набирає великих обертів і перспектив. У сучасних умовах лізинг – це альтернативна форма фінансування, в якій поєдналися орендні відносини, елементи кредитування та фінансування. З позиції банків – це один зі шляхів диверсифікації видів банківської діяльності. Завдяки лізинговим операціям банк може значно розширити коло клієнтів та підвищити свою прибутковість. Саме тому тема розвитку лізингу в Україні є актуальною для розгляду.

Дослідженню цього питання були присвячені праці таких вчених, як: Б. Луців, В. Мосійчук, Я. Ксенко, В. Міщенко, І. Покотило, О. Лях [1].

Мета даної роботи – визначити розвиток лізингу в Україні, проаналізувати його стан на сьогоднішній день, перспективи розвитку в майбутньому.

З моменту проголошення в нашій державі ринкових відносин актуальним стає питання раціонального та ефективного використання наявних ресурсів і капіталів у грошовій формі. Особливо гостро це відчувається в умовах економічного занепаду в країні, інфляції національної валюти, падіння виробництва та інших негативних факторів. Ресурси і капітали у грошовій формі в таких обставинах при простоюванні і нераціональному використанні постійно втрачають свою вартість і, отже, ними потрібно вміло керувати.

Одним із способів вигідного вкладення ресурсів для банків та інших установ, що мають вільні кошти, стає лізинговий бізнес. Це довгострокова оренда машин, обладнання, промислових товарів інвестиційного призначення, куплених орендодавцем для орендаря для їх виробничого використання, при збереженні права власності на них за орендодавцем на весь термін договору оренди [2].

Лізинг як особлива сфера підприємницької діяльності, широко поширений за кордоном, а в даний час отримує розвиток і в Україні. При активному впровадженні лізинг через властиві йому можливості може бути потужним імпульсом технічного переозброєння виробництва, структурної перебудови української економіки, насичення ринку високоякісними товарами. Для всебічного розвитку економічних процесів в Україні, активізації підприємницької діяльності, розвитку малого та середнього бізнесу необхідно впроваджувати нові для нашої економічної системи методи фінансування реального сектору економіки, оновлення матеріально-технічної бази. Розширення лізингових операцій в Україні є одним із таких методів фінансування. Лізинг виступає як комерційний кредит, тобто кредит у натуральній формі, який дає можливість купувати сучасніше устаткування та технології, а також нарощувати збут виготовленої продукції і ставати ефективним важелем маркетингу для виробників [1].

У цілому лізинг як форма підприємницької діяльності дуже важливий, оскільки для виробників розширюється можливість збуту власної продукції, особливо тієї, яка дорого коштує. Для лізингодавців лізинг – це більш економічно вигідна форма здачі майна в найм завдяки порівняно високому рівню лізингових платежів. Лізингодержувачу надається можливість оперативного поновлення виробничих фондів за рахунок отримання нового дорогого обладнання в користування без його повної оплати. Лізинг одночасно активізує інвестиції приватного капіталу у сферу виробництва, поліпшує фінансове становище безпосередніх товаровиробників і підвищує конкурентоспроможність малого і середнього вітчизняного бізнесу [3].

У європейську фінансову практику лізинг увійшов до XVIII ст. і з того часу залишається поширеною схемою фінансування як приватних, так і корпоративних потреб в обладнанні і транспортних засобах. В Україні ж лізинг – явище порівняно нове, і ринок лізингових послуг все ще перебуває на стадії становлення.

Згідно з даними "Українського об'єднання лізингодавців", за останні п'ять років лізинг збільшив свою частку з 1,5 до 8 % у капітальних інвестиціях України. Кількість укладених договорів фінансового лізингу в 3 кварталі 2013 року збільшилася на 6,7 % (156 шт.) порівняно з аналогічним періодом минулого року і склала 2 486 шт. У вартісному вираженні, обсяг договорів, укладених за третій квартал 2013 року, збільшився порівняно з минулим роком майже на 617 % і склав 24 605,6 млрд грн. А серед діючих договорів фінансового лізингу на кінець 3 кварталу 2013 року переважають угоди в галузі транспорту (72,09 %), сільського господарства (11,99 %), будівництва (2,29 %). Питома вага договорів у галузі транспорту зросла більше, ніж на 12 процентних пункти порівняно з кінцем 3 кварталу 2012 року. Також уперше питома вага договорів у галузі добувної промисловості досягла 5,68 % [4].

За результатами 2013 прогнозується зростання обсягу фінансування на 10 – 15 %. Це стане можливим завдяки універсалізації лізингових компаній [4].

Таким чином, переваги лізингу дозволяють говорити про подальший розвиток та перспективи ринку лізингу в Україні, будучи досить доступним джерелом довгострокового кредитування. Лізинг із боку очевидних переваг вигідний для подальшого розвитку та поширення в Україні. Простіше оформити договір лізингу, а не кредиту. Крім того, лізинг для підприємства вигідний при оподаткуванні – він зменшує базу оподаткованого прибутку. Отже, враховуючи сказане, можна зробити висновок, що подальше зростання ринку буде проводитись за рахунок малого і середнього бізнесу.

А основна тенденція лізингу в Україні – закріплення позицій за лідерами ринку, розширення їх сфер впливу і покриття. В Україні понад 200 лізингових компаній, але активно працюють на ринку не більше 20 – 30 з них. Тому цілком імовірна подальша концентрація ринку шляхом покупки клієнтів компаній. Таким чином, основні тенденції зростання лізингу в Україні в майбутньому –

купівля клієнтів компаній та залучення середнього і малого бізнесу. Однак дослідження розвитку лізингу в Україні актуально для розгляду і надалі.

Наук. керівн. Кліменко О. М.

Література: 1. Ніколенко Ю. В. Основи економічної теорії : підручник / Ю. В. Ніколенко, М. М. Діденко, А. В. Шегда. – К. : Либідь, 2008. – С. 37–40. 2. Академик. Словарь финансовых терминов [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://dic.academic.ru/dic.nsf/fin_enc/14918. 3. Основы лизинговой деятельности : пособие для слушателей. – М. : Международная финансовая корпорация, 2009. – 247 с. 4. Українське об'єднання лізингодавців [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.uul.com.ua/stat/leasing_market/.

Заболотная Д. А.

УДК 005.336.4

Студент 1 курса

факультета международных экономических отношений ХНЭУ им. С. Кузнеця

ФОРМИРОВАНИЕ И РАЗВИТИЕ ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО КАПИТАЛА

Аннотация. Рассмотрен человеческий капитал как совокупность знаний и умений, которые используются для удовлетворения многообразных потребностей человека и общества. Доказано, что для решения проблемы формирования и развития человеческого капитала необходимо разработать новую политику в области воспроизводства человеческого капитала.

Анотація. Розглянуто людський капітал як сукупність знань та умінь, які використовуються для задоволення різноманітних потреб людини і суспільства. Доведено, що для вирішення проблеми формування і розвитку людського капіталу необхідно розробити нову політику в галузі відтворення людського капіталу.

Annotation. Human capital as a set of knowledge and skills used to meet the diverse needs of individuals and society was studied. The development of a policy on the reproduction of human capital was found to be necessary to solve the problem of formation and development of the human capital.

Ключевые слова: человеческий капитал, корреляция циклов развития человеческого капитала, индекс развития человеческого потенциала, проблемы и перспективы формирования и использования человеческого капитала.

Происходящие в обществе радикальные социально-экономические преобразования, которые связаны с переходом к информационному обществу, ставят ряд актуальных проблем. В их числе проблема человеческого капитала. Формирование и развитие человеческого капитала, использование его потенциала становится, наравне с развитием технологий – ключевым фактором развития производительных сил общества. В современном мире человеческий капитал все в большей степени становится источником жизненной силы и развития любого предприятия и общества в целом. Именно человеческий капитал, а не оборудование и производственные запасы, является определяющим фактором повышения конкурентоспособности предприятий, экономического роста и эффективности экономики в целом. Тем не менее до сих пор в экономической литературе уточняется само понятие человеческого капитала, обсуждаются вопросы приоритетности инвестиций в человеческий капитал, влияние человеческого капитала на устойчивое и конкурентное развитие. Актуальность этих вопросов в рыночной экономике обусловлена возросшим интересом к созидательным способностям человека, их активизации, интеллектуальной деятельности, что совпадает со всеобщей закономерностью развития современной науки.

Понятие человеческого капитала и его теории возникло во второй половине XX века как ответ экономической науки на вызовы времени, на формирование инновационной экономики, постиндустриального и информационного обществ, в которых роль специалистов и работников интеллектуального труда выросла колоссально, а роль и доля неквалифицированного труда, напротив, снизилась. Теорию индивидуального человеческого капитала создали Теодор Шульц и Гэри Беккер лауреаты Нобелевской премии по экономике за 1979 и 1992 годы соответственно. По мнению Гэри Беккера, человеческий капитал – это совокупность врожденных способностей и приобретенных знаний, навыков и мотиваций, эффективное использование которых способствует увеличению дохода и иных благ. Понятие человеческого капитала является естественным развитием и обобщением понятий человеческого фактора, человеческих или трудовых ресурсов, интеллектуального капитала и социального капитала, однако человеческий капитал является более широкой экономической категорией.

© Заболотная Д. А., 2014

120

"Управління розвитком", № 5 (168) 2014